

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Joanna Lemańska (przewodniczący)

SSN Paweł Czubik

SSN Grzegorz Żmij (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku M.S.,
o odszkodowanie i zadośćuczynienie,
na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 12 września 2024 r.,
na skutek skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn. II AKa 173/22,
z udziałem Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie,

pozostawia skargę bez rozpoznania.

Paweł Czubik Joanna Lemańska Grzegorz Żmij

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 17 czerwca 2024 r. adw. D.C. reprezentując M.S. wniósł skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn. II AKa 173/22.

Zarządzeniem z dnia 18 lipca 2024 r. adw. D.C. wezwany został do uzupełnienia braku formalnego skargi na przewlekłość poprzez złożenie w terminie siedmiu dni upoważnienia, z którego będzie jednoznacznie wynikało umocowanie do reprezentowania M.S. przed Sądem Najwyższym.

Adw. D.C. odebrał pismo 22 lipca 2024 r. i w zakreślonym terminie przesłał do Sądu Najwyższego pełnomocnictwo do reprezentowania M.N. w sprawie o przewlekłość postępowania przed Sądem Najwyższym.

Sąd Apelacyjny w Warszawie w odpowiedzi na skargę z 7 sierpnia 2024 r. zgłosił swój udział w sprawie i wniósł o oddalenie skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę na przewlekłość wniesioną przez adw. D.C. należało pozostawić bez rozpoznania.

Zgodnie z treścią art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r., poz. 1725), w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy. W przedmiotowej sprawie oblige to do odpowiedniego stosowania przepisów Kodeksu postępowania karnego.

W świetle art. 430 § 1 k.p.k. sąd odwoławczy pozostawia bez rozpoznania przyjęty środek odwoławczy, jeżeli zachodzą okoliczności określone w art. 429 § 1 albo jeżeli przyjęcie tego środka nastąpiło na skutek niezasadnego przywrócenia terminu. Zgodnie zaś z art. 429 § 1 k.p.k. prezes sądu pierwszej instancji odmawia przyjęcia środka odwoławczego, jeżeli wniesiony został po terminie lub przez osobę nieuprawnioną albo jest niedopuszczalny z mocy ustawy.

Sytuacja procesowa, jaka zaistniała w przedmiotowej sprawie prowadzi do wniosku, że adw. D.C. nie uzupełnił braku formalnego skargi na przewlekłość w terminie.

W myśl art. 120 § 1 k.p.k. jeżeli pismo nie odpowiada wymaganiom formalnym, przewidzianym w art. 119 k.p.k. lub w przepisach szczególnych, a brak jest tego rodzaju, że pismo nie może otrzymać biegu, albo brak polega na niezłożeniu należytych opłat lub upoważnienia do podjęcia

czynności procesowej, wzywa się osobę, która wniosła pismo, do usunięcia braku w terminie 7 dni. Stosownie do art. 120 § 2 k.p.k. w razie uzupełnienia braku w terminie, pismo wywołuje skutki od dnia jego wniesienia, natomiast w przypadku nieuzupełnienia braku w terminie, pismo uznaje się za bezskuteczne, o czym należy pouczyć przy doręczeniu wezwania.

Jak wynika z akt sprawy M.S. upoważnił adw. D.C. do reprezentowania „w sprawie o przewlekłość w postępowaniu przedsądowym oraz instytucjami, organami ścigania, a także sądami szczególnymi i powszechnymi wszystkich instancji” (k. 6). Następnie, pismem z 24 lipca 2024 r. adw. D.C. „działając w imieniu i na rzecz M.N.” przedstawił pełnomocnictwo do reprezentowania w sprawie „o przewlekłość postępowania karnego przed Sądem Najwyższym” (k. 15-16). Przedstawił zatem pełnomocnictwo udzielone przez inną osobę, w innej sprawie.

W tym stanie rzeczy należało uznać, że adw. D.C. na podstawie udzielonego przez M.S. upoważnienia nie mógł podjąć czynności procesowych przed Sądem Najwyższym, a wobec nieuzupełnienia braku formalnego w terminie wniesienie skargi na przewlekłość było czynnością bezskuteczną, co w realiach sprawy oznaczało pozostawienie skargi bez rozpoznania.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 120 § 2 k.p.k. i art. 430 § 1 k.p.k. w związku z art. 429 § 1 k.p.k. w związku z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

Paweł Czubik Joanna Lemańska Grzegorz Żmij

S.K.

[ms]